

JUDr. Patrik Števík: Euroatlantizmus je pre Európu smrťou

- CZ24 News | 15. prosince 2021

EU: Európa je na križovatke dejín. Ktorou cestou sa vydá? Ktorá cesta je tá naozaj európska? Prinášame Vám dnes na túto tému peknú úvahu autora kníh Zrodenie Európy a Zamyslenia - európska minulosť a duchovná kríza dneška, sudcu a publicistu Patrika Števíka

S myšlienkami europanizmu som sa zoznamoval už od detstva. Môj starý otec bol veľká intelektuálna autorita, perfektne ovládal nemecký, francúzsky a ruský jazyk a je autorom knihy Obec svetových prvenstiev - Štiavnické Bane, ktorú napísal so svojou manželkou a mojou starou mamou. Starý otec aktívne šíril idey zjednotenej Európy aj v období hlbokého komunizmu. Ako protištátny živel skončil vo väzení. Stal sa politickým väzňom, lebo mal odvahu prezentovať názory nezlučiteľné s vtedajším režimom.

Tento jeho slobodný a nepoddajný duch privodil celej rodine ťažké chvíle, ale pre mnohých sa stal inšpiráciou. Dejiny Európy a jej hodnoty mal v malíčku. Rozumel myšlienke zjednotenej Európy nepomerne viac ako mnohí poslanci sediaci v Európskom parlamente v moderných sakách a vyleštených topánkach. Starý otec komunikoval s európskymi osobnosťami epochálneho významu ako boli Charles de Gaulle či Nikita Chruščov. Na tejto úrovni sa cenzúra presadzuje ťažko aj v totalitnom režime. V intenciách svojej korešpondencie vnímal starý otec aj jednotu Európy.

Každý kto pozná 2500-ročné dejiny Európy, jej filozofiu, náboženstvo, umenie, či politické otázky, dokáže rozpoznať, že dnešná Európa je kultúrne a hospodársky zanedbaným vazalom. Hlavným dôvodom je euroatlantické spojenectvo, ktoré je pre Európu smrťou. V skutočnosti ide o euroatlantické vazalstvo, vďaka ktorému Európa stratila suverenitu.

Pozície v Európe obsadili protieurópski jedinci, ktorí z tohto vazalstva profitujú. Predstavitelia vlád jednotlivých európskych štátov, vrcholní politici Európskej únie, či mnohé mimovládne organizácie a médiá sa priživujú na rozklade európskeho hodnotového systému a strate suverenity. Ambiciózne lobistické figúrky prahnúce po peniazoch a uznaní ničia posvätné atribúty, ktoré stáli za zrodením Európy. Absencia účinnej vojenskej sily, ktorá by bola schopná Európu chrániť, ju núti hrbíť sa pred mimoeurópskymi silami, ktorým odovzdala vojnami ubitá Európa moc nad sebou v 20. storočí. Odvtedy dovoľuje Európa mimoeurópskym silám zasahovať do vnútroeurópskych záležitostí. Občasné kozmetické napätia a tieňové vzdorovanie Európskej únie nič nemení na pevnej vazalskej pozícii voči Spojeným štátom americkým, ktorým Európa toleruje čokoľvek, aj keď si sem-tam dovoľí nesúhlasiť.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Rusko je prirodzenou súčasťou Európy

Podporujem myšlienku zjednotenej Európy, a teda aj projekt Európskej únie. Je však čo vylepšovať, aby táto organizácia naozaj chránila záujmy európskych národov a človeka. Iba jednota, založená na nadnárodnej identite – európanstve – pri zachovaní národných celkov a napätia medzi nimi, je pre Európu prirodzená.

Hľadanie jednotného zakrivenia rožkov alebo banánov nie je tou jednotou, ktorú Európa potrebuje. Stádovitá globalizácia, ktorá likviduje individualitu etnika a z človeka robí iba dobre živené číslo, nie je pre Európu zdravou cestou a je v priamom rozpore s mottom Európskej únie „Zjednotení v rozmanitosti“.

Velkou prekážkou suverénnej Európy je primitívne vyhraňovanie sa na rusofilov a rusofóbov. Iba intelektuálne a kultúrne zanedbaní jedinci si budujú vlastnú prestíž na arogancii a nenávisti voči Rusku. Rusko prirodzene patrí do Európy. Kultúrne, nábožensky, hodnotovo aj historicky.

Je to kresťanská krajina, ktorá zastavila nápor Mongolov na západ a výrazným spôsobom sa podieľala na zničení osmanskej okupácie v Európe. Ruskú literatúru, či hudbu dokáže ignorovať iba kultúrne vykradnutý jedinec. Nikto nepripúšťa možnosť, že Rusko bude Európe vládnuť. Európa musí fungovať na báze kooperácie krajín a Rusko v nej musí mať svoje miesto. Som eurozápadne orientovaný človek a latinský odkaz je mi bližší ako ortodoxný. Ale Európa, ako kultúrny a civilizačný okruh, je územie od Lisabonu po Vladivostok a od Vardø po Lampedusu.

Som tiež demokraticky zmýšľajúci človek. Tak ako kresťan uznávam všetky formy kresťanstva, ako demokrat uznávam všetky formy demokracie, či už liberálne alebo konzervatívne, parlamentné alebo prezidentské. Rovnako rešpektujem suverénnu vôľu každej krajiny zvoliť si politický režim, v ktorom bude fungovať. Teda aj ten ruský, ktorý z nášho pohľadu trpí mnohými nedostatkami. Rovnako ako ten náš.

Cieľom musí byť spolupráca, nie totalita

Nedivím sa, že Európska únia je na smiech, keď územie strácajúce politickú, kultúrnu či ekonomickú suverenitu robí ramená na okolité kultúrne či štatoprávne celky. A to pri takmer nulovom vojenskom potenciáli. Zvlášť v situácii, keď Európska únia má sama problémy v otázkach hodnotových, v dodržiavaní ľudských práv, princípov právneho štátu, v prípadoch dvojakeho metra na jednotlivé štáty alebo v uplatňovaní univerzalizmu neprimeraným centralizmom.

Európska únia je dobrovoľným zoskupením štátov, ktoré sa v presne vymedzenom rozsahu vzdávajú svojich kompetencií v prospech únie. Predpokladom vstupu do únie je splnenie súboru podmienok, ktoré sú pre toto európske zoskupenie paradigmou. Prakticky môže nastať situácia, že spolupráca prestane fungovať. Ak sa niektorý zo štátov začne spreneverovať ideám únie, je logické jeho vylúčenie z jej radov. Pochopiteľne aj členské štáty môžu zoskupenie opustiť, ak sa tak rozhodnú.

Je ale neprípustné, aby Európska únia vydierala členské krajiny pokutami alebo neposkytnutím finančných prostriedkov, ktoré im z dôvodu členstva patria, len preto, že sa odmietajú podriať jej diktátu. Európska únia je sústava suverénnych demokracií. Ústavy jednotlivých členských krajín by mali byť zárukami demokratického zriadenia a ochranou pre prípad zlyhania Európskej únie. Sú zároveň korektívom jej činnosti a smerovania. Musia mať prednosť pred právom únie mimo právomocí, ktoré boli členskými štátmi únii zverené, a ktorým sa dobrovoľne podrobili.

Viete si predstaviť, čo by sa stalo, keby došlo k úplnému zjednoteniu Európy? Bola by to politická a

ekonomická katastrofa pre tie mimoeurópske sily, ktoré momentálne ťažia z klinu vrazeného medzi Rusko a zvyšok Európy.

Je správny čas, aby sa Európa vybrala proeurópskou cestou

Žijeme v roku 2021 a máme za sebou šok z migračnej krízy, smrtonosnú geopolitickú pandemickú hru a pred dverami nás čaká kríza spôsobená nedostatkom nerastných surovín. Kedy, ak nie teraz je čas, aby Európa odmietla euroatlantické vazalstvo a vybrala sa proeurópskym smerom v korektnom dialógu s Ruskom a zabezpečila si nezávislosť a sebestačnosť?

Som presvedčený, že neprirodzená euroatlantická misia dospela k svojmu záveru. Spojené štáty americké už nemajú Európe čo ponúknuť. Neprirodzené spojenectvo bolo istý čas prínosom pre obidve strany, no dnes je už Európe na príťaž. Následkom euroatlantického vazalstva dochádza v Európe k deformácii tradičných európskych hodnôt ako sú kresťanstvo, rodina, demokracia, právny štát, či ľudské práva. Vyrábame extrémistov z každého, kto nepasuje do euroatlantickej pseudoliberalnej krabičky a argumentujeme chybami minulosti. História nás učí, že chybami minulosti nie sú extrémne nebezpečné názory. Chybou minulosti je, že spoločnosť dospela do stavu, že ľudia tieto názory prijali, lebo nemali na výber.

V zdravej spoločnosti, ktorá sa svojím fungovaním neprieči ius naturale, sú extrémistické názory ojedinelé a neškodné, lebo v nej absentuje napätie a pretláčanie hodnôt, ktoré sa priečia prirodzenosti a ľudskej dôstojnosti. Ak sovietska moc bránila ľuďom myslieť smerom na západ, tak euroatlantický diktát už celkom zreteľne obmedzuje človeka myslieť východným smerom.

Pre človeka zorientovaného v geopolitike a štátnopolitických otázkach je zrejmé, že ani americké vnímanie demokracie nemôže byť pre Európu vzorom. Inštitút trestu smrti, neprimeraná legalizácia držania zbraní, otvorené vzájomné rasistické tendencie, priepastná sociálna nerovnosť, segregatívny zdravotný systém, nerovný prístup trestného systému k príslušníkom etnických menšín, rastúci vplyv bohatých na politický proces (oligarchizmus), manipulácia s volebnými obvodmi a šírenie vojenskej agresie pod pláštikom boja proti terorizmu sú len niektoré zo zlyhaní americkej spoločnosti, od ktorých sa musí Európa dištancovať.

Známy americký intelektuál, lingvista, filozof a odborník na medzinárodnú politiku židovského pôvodu Noam Chomsky je názoru, že najväčšou bezpečnostnou hrozbou vo svete sú Spojené štáty americké. Myslím, že je zbytočné venovať sa dôvodom, prečo je tomu tak. Kto chce, vie. Je komické sledovať súčasných europolitikov, ktorí majú popletené pojmy európanstvo a euroatlantizmus a vnímajú ich rovnako.

Spojené štáty americké sú gulou na nohe Európy

Jediná cesta pre Európsku úniu je odmietnuť euroatlantické vazalstvo, vybudovať vlastnú suverénnu armádu, uzavrieť kultúrno-hospodársky pakt s Ruskom a vrátiť sa k rešpektovaniu tradícií a hodnôt, ktoré európsky kultúrny a civilizačný priestor vytvorili. Emancipovaná Európa sa môže stať základom tak vytúženého svetového mieru a priateľskej spolupráce krajín. Spojené štáty americké ostanú strategickým hospodárskym partnerom Európy, ak to bude pre suverénnu Európu výhodné, a to bez ústupkov v politickej a hodnotovej oblasti.

V mojej knihe Zamyslenia - európska minulosť a duchovná kríza dneška som vyjadril túžbu, aby raz bola Európa jednotná duchovne, kultúrne, ekonomicky aj vojensky. Aby bola sebestačná a suverénna. Aby bola výkladnou skriňou krásy, rozumu, zodpovednosti, demokracie, ľudských práv a slobôd.

Nech je miestom pokoja, mieru a bezpečnosti jej obyvateľov a národov. Nech je nápomocná ktorejkoľvek spoločnosti, nech každého, kto príde s dobrým úmyslom, víta láskavo a nech sa rovnako láskavo bráni pred každým, kto jej chce ublížiť.

Správajme sa k Európe ako k svojej vlastnej domovine. Lebo ona je našim naozajstným domovom, ktorý nám ešte stále kdekto závidí. Nedelme sa o svoj domov s tými, ktorí sú preň rizikom a záťažou, nerobme svoj domov závislým tam, kde môže byť sebestačný a chráňme ho svojimi vlastnými silami bez vazalstva a vydierania.

Je nutné, aby sa Európa vrátila k svojej podstate. Aby si spomenula na platónsku starostlivosť o dušu, ktorá ju dostala na kultúrny a civilizačný piedestál. Nech sa stane opäť duchovne pevná a pokorná. Iba vzdanie sa neprimeranej spotreby, nepotrebného luxusu a prebytkov dokáže Európe zachrániť jej podstatu. Inak upadne do totality udržateľného ekonomického rozvoja za cenu likvidácie ľudskej dôstojnosti a slobody pod zámienkou hroziacich ekologických, klimatických, či iných pandémieí.

Ak budeme Európanmi, tak riešenie nájdeme. Ak budeme zaslepenými euroatlantistami, tak Európu, jej krásu a pestrofarebnosť, na dlhý čas pochováme.

Za epilóg môjho príspevku som si vybral slová Jána Pavla II.:

„Európa, vráť sa k sebe samej. Buď sama sebou. Objav znovu svoje počiatky. Objav svoje korene. Navráť sa k životu podľa skutočných hodnôt, ktoré urobili slávnou tvoju históriu.“

AUTOR: JUDr. Patrik Števík